

sequeretur, nunquam huic decreto derogatum esse censi, nisi ei expresse et nominatim derogetur, licet in concessione derogatoriæ generales quantumvis amplæ apponantur: quod si alicui instituto expresse et nominatim dispensatio super eodem decreto aliquando concedi contigerit, aliis minime extendi posse vi cujuscunque privilegii, et communicationis privilegiorum. Tandem Sanctitas Sua, ne hujus decreti observantia aliqua ratione, titulo, prætextu impediatur, quibuscunque in contrarium facientibus constitutionibus, regulis et statutis cujuscunque ordinis, congregationis, societatis, instituti, monasterii, domus etiam in forma specifica ab Apostolica Sede approbatis, necnon cuilibet privilegio licet in corpore juris clauso, et Apostolicis constitutionibus, ac decretis confirmato, ac expressa, individua speciali et specialissima mentione digno, aliisque contrariis quibuscunque, Apostolica auctoritate prorsus derogat, et derogatum esse declarat.

Datum Romæ ex sacra congregatione super statu regul., die 25 Januar. 1848.

Andreas can. BIZZARRI,
a secretis.

Die 6 Febr. 1848, prædictum decretum affixum, et public.

Joseph CHERUBINI, mag. cursorum.

Post edita hujusmodi decreta aliquæ, ut sæpissime fit, exortæ sunt dubitationes, quæ in consultationem apud sacram congregationem super statu regularium delatæ, iis, quæ sequuntur, declarationibus causam dederunt.

Declarationes a sanctissimo D. N. Pio PP. IX, approbatæ ad decreta incipien. Romani Pontificis, et Regulari disciplinæ, a sacra congregatione super statu regularium edita die 25 Januar. 1848.

Declarationes super decreto Romani Pontificis, ubique locorum servando.

1. An sufficient testimoniales datæ ab ordinariis per litteras privatas?

Resp. *Affirmative.*

2. Utrum sufficient testimoniales, in quibus ordinarii non testantur in specie de iis omnibus, quæ in decreto *Romani Pontificis* præscribuntur, sed duntaxat in genere referunt de qualitatibus postulantis?

Resp. *Affirmative*, sed a superioribus regularibus servantur alia de jure servanda ad singulas qualitates postulantium cognoscendas.

3. Quid agendum, si ordinarii respondeant, se postulantes nos agnoscere?

Resp. Posse postulantes admitti ad habitum et novitiatum, si ordinarius a superiore requisitus expresse respondeat sese circa qualitates postulantis informare non posse, quia illum non agnoscit, dummodo tamen testimonialium defectui per aliam accuratam informationem, et fide dignam relationem suppleatur, et servantur alia de jure servanda; et postulantes antequam ad habitum admittantur, maneant saltem per tres menses in conventu, ibique diligenter probentur.

4. Utrum superiores admittere possint ad

habitum sui ordinis postulantem absque litteris testimonialibus ordinarii, quando hic affirmat non posse eas dare, quia prohibitus ab auctoritate civili?

Resp. Sufficere testimonium ab ordinario datum etiam per privatas et secretas epistolas; sed si ordinarius a superiore requisitus testimoniales ob expositam superius causam quovis modo dare renuat, posse postulantem admitti, suppleendo testimonialium defectui per aliam accuratam informationem, et fide dignam relationem.

6. Utrum superiores possint ad habitum ipsum admittere milites, de quibus ordinarii affirmant se non posse in Gallia informare, cum nullos delegatos in exercitu habeant, nec parochi ullam de his notitiam habere possint?

Resp. *Affirmative*, si ordinarius a superiore requisitus respondeat, se informare ob dictam rationem non posse, dummodo testimonialium defectui per aliam accuratam informationem, et fide dignam relationem suppleatur, ac servantur alia de jure servanda; et insuper postulantes antequam admittantur ad habitum, saltem per tres menses, maneant in conventu, ibique diligenter probentur.

6. Quid agendum sit, quando ordinarii nolunt dare litteras testimoniales, non aliam ob causam, nisi quia opponuntur ingressui postulantis in religionem?

Resp. Ordinarios, prout in art. II Decreti *Romani Pontificis* præscribitur, non posse testimoniales litteras denegare; si tamen eas dare recusent, recurrendum erit ad S. congregationem super statu regularium.

8. Utrum in iis ordinibus, in quibus præter conversos laicos, habentur donati, seu obliti, testimoniales exigendæ sint ante susceptionem habitus donatorum et oblitorum, vel potius conversorum?

Resp. Ante susceptionem habitus donatorum et oblitorum.

8. An sit nulla susceptio habitus sine litteris testimonialibus?

Resp. Susceptionem habitus esse illicitam, non tamen invalidam: testimoniales litteras omissas in receptione ad habitum quamprimum obtinendas esse, alias novitii ad professionem licite admitti minime poterunt.

9. Utrum sit invalida professio, si fiat omissis testimonialibus litteris?

Resp. Non esse invalidam, sed illicitam.

Declarationes super decreto Regulari disciplinæ, in Italia et insulis adjacentibus servando.

1. Si superior generalis alicujus ordinis, in quo provinciales non habentur, sit eodem tempore superior conventus, seu domus novitiatu, quomodo se gerere debeat superior ipse in perficiendo primo scrutinio?

Resp. Superior generalis deputet ad effectum, de quo agitur, probum et idoneum religiosum, ut una cum præscriptis examinatorebus primum scrutinium perficiat.

2. Si aut per obitum, aut per renuntiationem, aut alia quacunque causa, numerus examinatorum provincialium, vel gene-

ralium in parte, vel etiam totaliter deficiat, nec tempus celebrationis capituli vel diætæ advenerit, quomodo ad eorundem examinatorum electionem procedendum erit.

Resp. Servetur methodus in decreto *Regulari disciplinæ* (art. III et IV in fin., et art. VII, præscripta pro electione examinatorum, qui eligendi erant statim post latum idem decretum, et ante celebrationem proximi futuri capituli vel diætæ; et examinadores sic electi in officio perdurent usque ad celebrationem proximi capituli vel diætæ. Quæ methodus etiam servetur quando ex S. Sedis dispensatione capitula vel diætæ non celebrantur, et electio superiorum per decretum S. Sedis, vel per schedas fiat.

3. In aliquibus institutis capitula provincialia ordinarie celebrantur prope finem triennii, et in præparationem capituli generalis, quin in ipsis eligatur superior provincialis. Quomodo hoc in casu ad electionem examinatorum provincialium procedendum erit?

Resp. Examinadores provinciales eligendi erunt a capitulo provinciali, licet illud celebretur in fine triennii, et duntaxat in præparationem capituli generalis. Quod si aliqua vice capitulum provinciale non convocetur, electio ad consultam provincialem ad hunc effectum convocandam spectabit.

4. An ad officium examinatorum, sive generalium, sive provincialium ita duo definitores, vel assistentes, vel consultores generales, seu provinciales eligi debeant, ut alii examinadores ex reliquis definitorebus, assistentibus, consultorebus eligi nequeant?

Resp. *Negative.*

5. Utrum in ordinibus et congregationibus, quæ licet habeant capitula provincialia, tamen religiosorum inopia laborant, eligendi sint septem examinadores, vel quatuor tantum sufficient?

Resp. *Negative* ad primam partem: *affirmative* ad secundam. Ut vero omnis ambigendi causa, quæ ex erronea decreti interpretatione originem habeat, auferatur, sciant omnes, ad quos pertinet, in ordinibus tam amplis, quam exiguis sufficere tres examinadores generales, præter superiorem provincialem, ad primum scrutinium, et tres examinadores generales, præter superiorem generalem, ad secundum scrutinium peragendum; et alios examinadores ad opportunitatem et commoditatem eligendos esse.

6. In articulo III Decreti *Regulari disciplinæ* præscribitur, ut postulantes accedere debeant ad locum primi scrutini, ut ab examinatorebus provincialibus personali examini subjiciantur. Sæpe sæpius accidit, ut hujusmodi examen personale absque notabili incommodo postulantium fieri nequeat, sive ob expensas, sive ob loci distantiam. Quapropter nonnulli superiores regulares expostularunt, quomodo in hujusmodi casibus sese gerere debeant?

Resp. Provincialis (et in institutis, in quibus provincialis non existit, is qui ejus

(179) In appendice legitur instructio ad commoditatem examinatorum.

partes juxta decretum adimplere debet) cum tribus examinatorebus, ad peragendum examen personale postulantium, quando vel ob loci distantiam, vel ob aliam rationabilem causam postulantem ab accessu personali dispensare judicaverint, possint deputare religiosum sui ordinis, quem idoneum revera existimaverint, si examen fiat in loco, ubi conventus ecclesiasticam sive ex clero sæculari, sive ex clero regulari, dummodo episcopus loci, vel ejus vicarius generalis eam idoneam judicaverit, transmissa examinatore deputato instructione circa ea, super quibus postulans examinandus erit (179). Verum religiosus vel alia persona ad examen perficiendum deputata transmittere teneatur relationem examinis ab ipso subscriptam, juramento firmatam, quo *profiteatur sese fideliter munus suum adimplevisse, quacunque humana affectione postposita*. Quibus peractis, provincialis dictam relationem tribus examinatorebus exhibere debeat, ut scrutinium, de quo in eodem articulo III decreti, in reliquis perficiatur, et cætera omnia, quæ in decretis præscribuntur, omnino servantur.

7. Nonnulli examinadores nimis anxii sunt in præstando juramento, quo declarare debent *se omnia requisita a sacris canonibus, constitutionibus et decretis Apostolicis præscripta, debito modo examinasse*, cum non omnes tuto scire possint, quænam sint omnia hujusmodi requisita: expostularunt propterea, ut a sacra congregatione super præmissis instructio detur, qua tuto procedi possit.

Resp. Juramentum quoad requisita, et examen qualitatum referri duntaxat ad requisita, et qualitates expresse, et specialim præscriptas in const. Sixti V, incip. *Cum de hominibus*, cum moderatione Greg. XIV, et in decreto Clem. VIII, cui initium *Cum ad regularem disciplinam*, necnon in regulis et constitutionibus respectivi ordinis seu instituti. Et juramento satisfieri, si ea moralis diligentia adhibeatur quæ a viris probis, et timoratae conscientiæ adhiberi solet.

8. An decretum *Regulari disciplinæ* vim habeat in Sabaudia.

Resp. *Affirmative.*

Datum Romæ ex S. congregatione super statu Regularium die 1 Maii 1851.

Andreas BIZZARRI,

Protonotarius Apostolicus a secretis.

APPENDIX.

Ut omnes expedite agnoscere valeant qualitates in recipiendis novitiis a Sixto V et a Clem. VIII expresse et specialim præscriptas, de quibus agitur in responsione ad dub. 7. (Declar. super decret. *Regulari disciplinæ*), referuntur articuli const. Sixti V, cum moderatione Greg. XIV et Clem. VIII, qui receptionem novitorum respiciunt. Additur etiam ad commoditatem examina-

torum instructio nunc primum concinnata, cui sese conformare poterunt in examine personali eorum, qui ad habitum admitti postulant.

Articuli const. Sixti V. incip. *Cum de omnibus ecclesiasticis ordinibus*, edit. an. 1587, Kal. Dec. ann. III Pontificatus.

«Hac nostra in perpetuum valitura constitutione districtè interdicimus, ne illegitimi procreati ex incestu, aut ex sacrilegio (quorum scilicet parentes consanguinitate vel affinitate intra tertium gradum invicem conjuncti fuerint, vel quorum alteruter parens castitatem Deo voverat, etiam Apostolica, imperiali vel regia, aut quovis alia auctoritate legitimi, aut natalibus restituti) ad aliquam quorumcunque ordinum, etiam Mendicantium, et non Mendicantium Fratrum, monachorum, eremitarum vel canonicorum, aut clericorum regularium congregationum, aut hospitalium religionem, neque ad habitum, neque ad professionem regularem, recipi vel admitti quoquo modo possint... Sed ne iis, qui humilitatis spiritu, Deo et religioni servire, et pœnitentiam agere intra monasteria, vel domos regulares cupiunt, ad sanctum hujusmodi propositum via penitus præcludatur, permittimus, ut præfati illegitimi ex dictis incestu aut sacrilegio geniti ad habitum conversorum seu famulorum in monasteriis, vel domibus regularibus ad servilia ministeria, viliora obsequia, humiles functiones, atque abjecta servilia admitti possint; ea tamen conditione, ut ad habitum religiosorum vel ad professionem, quam religiosi emittere solent, emittendam, nec non ad omnes non modo sacros, sed etiam minores ordines, vel ad clericalem characterem, denique ad cuncta ecclesiastica officia et functiones, et ad ascendendum ad altiores gradus sint eis portæ perpetuo clausæ et obseratæ.

«Quoad vero reliquos non ex incestu præfati vel sacrilegio, sed quovis alio minus legitimo toro natos, spurios, vel naturales etiam, ut præfertur, vel alias legitimos, qui, ob meliorem vitæ frugem, religionem ingredi cupiunt, abstatuimus et ordinamus, eos ad religionem admitti non posse aut debere, nisi prius illorum vita et moribus cognitis et circumstantiis universis, quæ circa idoneitatem personæ attendendæ erunt, consideratis, ac de religionis zelo, pietate, integritate et doctrina fide dignis testimoniis adeo commendati fuerint, adeo bonam indolem et specimen virtutis præferant, ac tot merita eis suffragentur, ut defectum natalium suppleant, eorumque receptio universæ religionis commodo et utilitati profutura videatur. Et super hoc in generali vel provinciali capitulo matura deliberatione habita, generalis vel provincialis, superioris, ac definitorum unanimi consensu approbati... exstiterint. Et tamen hi sic recepti, ad gradus, honores et dignitates sui ordinis obtinendas perpetuo inhabiles, et illorum incapaces remaneant, nisi super hoc fuerit auctoritate Apostolica cum eis specialiter dispensatum.

«Cæterum quoniam sæpe se vilia ingerunt, et se esse virtutes mentiuntur... auctoritate Apostolica, et tenore præsentium etiam perpetuo statuimus et ordinamus, juvenes aut viros adultos, majores sexdecim annis, non aliter in aliquam religionem recipi posse, nec debere, nisi prius de eorum parentibus, patria, deque anteacta vita et moribus diligenter inquiratur, et ex accurata informatione et fide digna relatione compertum, et exploratum sit, eos neque aliquorum criminum, qualia sunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia similia, aut graviora, reos vel suspectos existere, ut propterea damnati sint, aut ne damnentur, formident; neque ingenti ære alieno supra vires facultatum suarum gravatos, vel reddendis ratiociniis ita obnoxios, ut ex ejusmodi causa lis, vel molestia iis jam illata, vel timendum sit, ne inferatur. Nisi denique constet, ipsos non humana aliqua ratione, sed tantum devotionis et pietatis favore vitam religiosam sponte, et ex animo elegisse... Omnes autem, et quoscunque, ut dictum est, eriminosos vel suspectos, ut etiam diximus, vel rationibus reddendis obligatos ad religionem perpetuo inhabiles declaramus.»

Constitutio Sixti V. anni 1585. XII Kal. Nov. incip. *Ad Romanum spectat Pontificem*, qua nonnulla dubia super præcedenti constitutione declarantur.

DUBIUM I.

Utrum constitutio, ubi de illegitime genitis loquitur, comprehendat etiam eos, qui postea per subsequens matrimonium fuerunt legitimi?

Resp. *Negative* quoad eos, qui nati sunt ex parentibus, inter quos tempore quo geniti sunt matrimonium rite consistere poterat.

DUBIUM IV.

Quid intelligatur sub nomine dignitatum, honorum et graduum, a quibus præfati illegitimi excluduntur?

Resp. Appellatione dignitatum, etc., debere intelligi præpositatus, abbatias, prioratus, guardianatus, custodiatu, provincialium et generalium superiorum officia, et alia his similia cum honore et superioratu conjuncta. Ab officiis autem onerosis lectoris, confessarii, studiorum, et sacræ theologiæ magistri, regentis, prædicatoris, etc., imo etiam a voce activa, a sacris ordinibus suscipiendis, ipsorumque ministerio ipsos illegitimos, dummodo ex sacrilegio vel incestu geniti non sint, nequaquam arcemus.

Moderatio præfate constitutionis facta a Gregorio XIV quoad illegitimos per const. incipien. *Circumspecta Pontificis providentia*, edit. die 15 Mart. 1591.

«Nos igitur ea, quæ docuit experientia salubriter fuisse constituta, confirmare, quæ vero moderatione aliqua indigere, moderari volentes, ac dictarum constitutionum, et inde secutorum quorumcunque tenores etiam veriores, præsentibus pro expressis habentes... prædictas constitutiones in ea

parte, qua cavetur, ne illegitimi ex certo inibi expresse damnato toro vel complexu ad quamcunque religionem, neque ad habitum, aut professionem regularem, sed tantum ad habitum conversorum aut famulorum in monasteriis, aliisque locis regularium servientium admittantur: et si post dictam constitutionem professionem emitterent, voluit illam nullius esse momenti, auctoritate Apostolica, tenore præsentium ad terminos juris reducimus et moderamus. Volentes iisdem constitutionibus, eos, qui quovis modo illegitimi procreati fuerint, ad habitum et professionem regularem admitti posse, quemadmodum admitti poterant, si supra dictæ constitutiones editæ non fuissent (180).

«Ita tamen, ut cum de recipiendis quomodocunque illegitime natis ad habitum et professionem ordinum quorumcunque agatur, ii, ad quos hujusmodi receptio spectat, præter alia, de quibus ex dictarum constitutionum præcepto, circa quoscunque etiam legitimos disquirere debent, diligenter eorum vitam et mores inquirent, et ita demum recipiant, si tamen bonam indolem, et virtutis specimen præferant, ac tot eis merita suffragentur, ut natalium suppleant defectum, eorumque receptio religionis commodo et utilitati profutura videatur. Et super hoc ipso ii, ad quos, ut dictum est, pertinet hujusmodi receptio, matura deliberatione habita, ita censuerint et judicaverint, dummodo tamen filius illegitimus in religione, in qua pater, sive ante, sive post natiuitatem dicti filii professus fuerit, ipso patre vivente, non admittatur, quod expresse prohibemus (181).»

Instructiones super receptione et educatione novitiorum... jussu Clement. VIII, editæ die 19 Martii 1603.

Cum ad regularem disciplinam, etc. (Vide Ferraris, verbo NOVITIUS, ubi per totum referuntur instructiones prædictæ.) Cæterum, qui articuli in Appendice ex jussu sacræ congregationis super statu regularium additi sunt, incipiunt a principio, et ad paragraphum quintum inclusivum desinunt.

Instructio pro examine personali eorum, qui ad habitum admitti postulant, sive examen ipsum fiat ab examinatore provincialibus juxta art. 3 primæ partis decreti *Regulari disciplina*, sive ab examinatore deputato juxta declarationem ad dubium VI ejusdem decreti.

1. Examinatores provinciales, seu examinatore deputatus interrogent postulantes

REGULARES QUOAD VISITATIONEM PARAMENTORUM ALTARIUM, ETC.

Ordinariis locorum non competit regularium paramenta, etc., visitare.

SACRÆ CONGREGATIONIS CONCILII DECRETUM.

Congregatio Concilii censuit episcopos aut alios locorum ordinarios, vigore cujus-

(180) Gregorius XIV restituit privilegia religionibus olim concessa legitimandi etiam ad honores, gradus et dignitates; legi tamen scrutini non derogavit, sed eam tantum pro aliquibus casibus declaravit.

(181) Clemens VIII, in const. *In suprema Ecclesiæ*, ann. 1602, die 2 Apr. præfate Sixtinæ consti-

de ejus nomine, parentibus, patria et ætate. Diligenter postulantis voluntatem explorent, et præsertim, an coactus, an seductus sit, et quo spiritu, quo consilio, qua ratione ad statum religiosum ducatur, et utrum aliquam cogitationem habeat obligationis votorum, quæ deinceps emittere debet.

2. Si recipiendus uti clericus religionem ingredi postulet, inquirent examinatores vel examinatore, an eam litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem induciam præferat ut minores, et suis temporibus majores ordines, juxta decreta sacr. conc. Tridentini suscipere valeat. Quod si agatur de admittendis ad habitum conversorum, an saltem præcipua doctrinæ Christianæ capita noverint. Quoad omnes vero, et præsertim relate ad postulantes provecioris ætatis, examinatores vel examinatore sagacius, sed prudenter curent odorari, si recte de catholica doctrina sentiant, prout conditio cujusque personæ postulet.

3. Exquirant a postulante, utrum ejus parentes, vel alter eorum adhuc vivat, quam artem et professionem exerceant, vel exercuerint, et an adeo pauperes sint, ut filii subsidio indigeant.

4. Exquirant etiam a postulante ejus conditionem et statum, an habeat in sæculo media sufficientis sustentationis; si sit ære alieno gravatus; an et quam artem et professionem exerceat; an alicui religioso instituto nomen dederit, vel saltem uti novitius illius habitum induerit, vel eremitarum habitum susceperit; utrum fuerit inquisitus, aliqua nota, infamia et irregularitate irretitus, gravi morbo affectus.

5. Videant, an postulans notabili deformitate laboret; utrum aliquod signum valde infirmæ valetudinis vel fatuitatis præferat: cætera exquirant, quæ in respectivis constitutionibus ab admittendis ad habitum in eorum personali examine exquirenda præscribuntur.

6. Verum licet ex hujusmodi personali examine, si diligenter fiat, plura agnosci possint, et in scrutinio, de quo in art. 3 primæ partis decreti *Regulari disciplina*, de eorum personali examine ratio omnino habenda sit, tamen, præter illud, a provinciali exquirenda sunt documenta et informationes, prout in eodem art. 3 præscribitur, et reliqua omnia perficienda, quæ in enuntiatis decretis cum suis declarationibus decernuntur.

vis decreti ejusdem concilii Trident. nullam habere facultatem quovis tempore in monasteriis, domibus et ecclesiis regularium exemptorum, quibus non imminet cura animationi derogavit quoad pœnam nullitatis professionum. Sed decrevit, firmam remanere formam scrutini, et pœnas contra superiores latas. Vide D. Thesaurum, *De pœnis ecclesiasticis*, verbo CARMINI, et ILLEGITIMI, et integrum textum earundem constitutionum.